

מסכת געיגים

פרק ו'

- א.** גוֹפָה שֶׁל בְּהִרְתָּ, כַּגְרִיס הַקְּלָקִי מֵרְבָּע. מִקּוֹם הַגְּרִיס, תִּשְׁעַ עֲדָשׂות. מִקּוֹם עֲדָשָׂה, אַרְבָּע שַׁעֲרוֹת. נִמְצָאוּ שְׁלָשִׁים וּשְׁשַׁ שַׁעֲרוֹת:
- ב.** בְּהִרְתָּ כַּגְרִיס וּבָה מִחְיָה כְּעַדְשָׂה, רַבְתָּה הַבְּהִרְתָּ, טְמָא. נִתְמַעַטָּה, טְהוֹרָה. רַבְתָּה הַמִּחְיָה, טְמָא. נִתְמַעַטָּה, טְהוֹרָה:
- ג.** בְּהִרְתָּ כַּגְרִיס וּבָה מִחְיָה פְּחוּתָה מְכֻעַדְשָׂה, רַבְתָּה הַבְּהִרְתָּ, טְמָא. נִתְמַעַטָּה, טְהוֹרָה. רַבְתָּה הַמִּחְיָה, טְמָא. נִתְמַעַטָּה, רַבִּי מַאיָּר מַטְמָא, וְחַכְמִים מַטְהָרִים, שָׁאַיּוֹ הַגְּגָע פּוֹשָׁה לְתוֹכָה:
- ד.** בְּהִרְתָּ יִתְרָה מִכְגָּרִיס וּבָה מִחְיָה יִתְרָה מְכֻעַדְשָׂה, רַבּוֹ או שְׁבַתְמַעַטָּו, טְמָאֵן, וּבַלְבֵד שְׁלָא יִתְמַעַטָּו מְכַשְּׁעוֹרָ:
- ה.** בְּהִרְתָּ כַּגְרִיס וּמִחְיָה כְּעַדְשָׂה מִקְפְּתָה וְחוֹזֵץ לְמִחְיָה בְּהִרְתָּ, הַפְּנִימִית לְהַסְגִּיר, וְהַחִיצוֹנָה לְהַחְלִיט. אָמַר רַבִּי יוֹסֵי, אֵין הַמִּחְיָה סִימָנוֹ טְמָא לְחִיצוֹנָה, שְׁהַבְּהִרְתָּ לְתוֹכָה. נִתְמַעַטָּה וְהַלְכָה לָהּ, רַבּוֹ

גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר, אָם מִבְּפִנִים הִיא כֶּלה, סִימֵן פְּשִׁיוֹן לְפִנִים, וְהַחִצּוֹנָה טַהוֹרָה. וְאָם מִבְּחִזִין, הַחִצּוֹנָה טַהוֹרָה וְהַפִּנִים לְהַסְגִיר.
רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר, בֵּין כֵּה וּבֵין כֵּה, טַהוֹרָה:

ג. אמר רבי שמעון, אםתי, בזמן שהיא מכעדישה מובאת. היהתה יותר מכעדישה, המותר סימן פשyon לפנים, והחיצונה טמאה. היה בהק פחות מכעדישה, סימן פשyon לפנים, ואין סימן פשyon לחיצונה:

ד. עשרים וארבעה ראשי אברין באדם שאין מטמאין משום מיתה, ראשי אכבות ידים ורגלים, וראש אונקים, וראש החטים, וראש הגויה, וראש הקדים שבאשה. רבי יהודה אומר, אף של איש. רבי אליעזר אומר, אף קבלות וגדרודולין אין מטמאין משום מיתה:

ה. אלו מקומות באדם שאין מטמאין בבררת, תוך העין, תוך האוזן, תוך החطم, תוך הפה, הקמטין, והקמטין שבצואר, מתחת השם, ובית השמי, כף הרגל, והاضרנו, הראש, והזקן, השחין והמקנה והקדח המורדיין, אין מטמאין בנגעים, ואין מצטרפים בנגעים, ואין הנגע פושה לתוכו, ואין מטמאין משום מיתה, ואין מעכbin את ההופך כלו לבן. חזר הראש והזקן ונקרחו, השחין והמקנה והקדח ונעשו צרבת, הרי אלו מטמאין בנגעים, ואין

מצטרפין בנטעים, ואין הצעע פושה לתוכו, ואין מטמאין משום מהיה, אבל מעכביין את ההופך כלו לבן. בראש והזקן עד שלא העלו שער, והדולדולין שבראש ושבזקן, נדונים כעור הבשר: